

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۱/۰۱/۳۱

نگارگر

عجب شهر ناپرسان که افغانستان است!

این جا هر که هر چه کرد از او نمی پرسند چرا کردی و چون پرسان نیست هرکس که بازوی زور دارد بی پروا از زور خود کار میگیرد. مردم یک چند روز داد و بیداد میکنند و عدالت میخواهند و چون عدالت کننده وجود ندارد آهسته آهسته یادشان می رود و به اصطلاح آنها از آسیا فرو می ریزد. کودتای به نام انقلاب آمد از روزی که پای براریکه قدرت نهاد کشتن گرفت و گورهای دسته جمعی ایجاد کردن گرفت و بالاخره لست دوازده هزار نفر را به دیوار وزارت داخله آویخت که اینان کشته شده اند ولی هیچ کس نپرسید که اینان که بودند و چه کرده بودند و کدام گناهشان چقدر سنگین بود که ایجاب اعدام بدون محاکمه را میکرد. قاتلان گفتند «کشته شده گان ضد انقلابی بودند!» ضد انقلابی یعنی این که مانند ما فکر نمی کردند و جرأت اظهار مخالفت کرده بودند. آنان از قدرت فرو افتادند ولی آب از آب تکان نخورد راه خود گرفتند و رفتند.

کسی پیدا نشد که عدالت را تطبیق میکرد و آنها هم بدون اینکه باری بر وجدان خود احساس کنند رفتند. مجاهدین آمدند بر سر تصرف شهر ناپرسان با همدیگر جنگیدند؛ شهر ویران شد؛ تجارت های مردم از میان رفت و اگر روایت ها راست باشد شست هزار نفر تنها به وسیله جناح آقای حکمتیار کشته شدند نام او را در لست متخلفان حقوق بشر شامل کردند و ملل متحد به فکر توقیف او بود. اما ملل متحد هم تابع تقاضای های جنگسالاران شد و مانند پوقانه ای که سوزن بخورد هوایش رفت و نام او را از لست سیاه بیرون و سابقه اش را با یک پف سفید کردند.

مجرمان دیگر نیز فیصله کردند تا خود قاضی اعمال خود شوند و اینان نیز دیگ های سیاه تخلفات خود را سفید کردند و تنها خون مظلومان بیهوده ریخت و پرسانی هم نداشت. این صحنه نیز به پایان رسید و مجاهدین در قیافه حامیان مردم برگشتند و زنده باد ها شنیدند. طالبان آمدند؛ زنان را محاکمه های صحرايي و سنگسار نمودند. در حریم خانه های مردم داخل شدند و تلویزیون ها؛ ویدیوپلیر ها و کست های مردم را گرفتند و بر دارهای مجازات آویختند. و بزرگترین جنایت شان برضد داشته های فرهنگی این کشور ویران کردن مجسمه های بامیان بود.

نام رهبران اینان نیز شامل لست سیاه ملل متحد گردید و اینک اینان نیز هوای بازگشت دارند؛ اینان نیز برای پنجه های زور امتیاز میخواهند. رئیس جمهور جای خود را برای شان خالی کند؛ ملل متحد نام شان را از لست سیاه بیرون آرد ولی آنانی که در سرپای جهان به خاطر ویران کردن مجسمه های بامیان صدای اعتراض سر داده بودند امروز گنگ استند و نمی گویند جناب طالب تو نخست بیا و از تخلفات دیروز و از شکستن مجسمه های منحصر به فرد بودا در بامیان حساب پس بده. ما مردم زود از یاد میبریم اما دیگران پیگیری دارند. یهودها یهودی ستیزان جنگ دوم را از گوشه گوشه جهان پیدا میکنند و به محاکمه میکشانند. اینجا جنگسالار با این و آن متحد میشود تا محاکمه اش نکنند و یا دیگ سیاه اعمال ننگین خود را در ملل متحد سپید میکنند و من کم کم به این نتیجه رسیده ام که نه تنها دیار ما بلکه سرپای جهان همان شهر خربوزه است که اگر زور داشتی لقمه بر مراد دل میخوری و اگر زور نداشتی تپکسار استی و نامت در نامها گم است.

فاعتبروا یا اولی الابصار نگارگر ۳۱ جنوری ۲۰۲۱ برمنگهم